

τορος, και τὸν Απυρέντιον τὸν ἐκ Μεδίκων, δὲν *citas*, τὸν Ἐνταῦθα η εύδαιμονία. Καὶ νεκρώτιμοι ἔγεινεν δύμις ἀκριβῶς γνωστὴ μέχρι τοῦ 1826 ἔτους, ὅτε ὁ τῆς Αἰγυπτου Ἰσμαήλ Πασσᾶς ἐπειψε τρεῖς τούτων διώρον, τὴν μὲν δηλονότι πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αἴστριας, τὴν δὲ δευτέραν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας, και τὴν τρίτην πρὸς τὸν τῆς Αγγλίας. Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ 1836 ἔτος ἐκομισθησαν και ἔτερά τινα τοῦ εἰδούς τούτου ζῶα, ἐξ ὧν τινα μάλιστα και ἐτεκνοποίησαν, διὰ τῆς πολλῆς δύμως σπουδῆς και ἐπιμελείας τῶν φροντιστῶν αὐτῶν. Τὸ Ζῶον τοῦτο θεωρούμενον και ὑπὸ τὴν παλαιοντολογικὴν ἔποψιν, δὲν εἶναι ἀγνωσταν εἰς τὸν ἀρχαῖον ἐκεῖνον κόσμον, καθότι ἀπολελιθωμένα αὐτοῦ ὅστα εὑρέθησαν ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ Σίνα και τῶν τῆς Χιμελαΐας τῶν Ἰνδιῶν δρέων, και προσέτι εἰς τινα μέρη τῆς Εὐρώπης, ἀν και ταῦτα ἀποτελοῦσσιν ιδιόν τι γένος ἐπικληθὲν, *Camilopardalis Biturigum*. (Op. Joly et Lavocat, Recherches historiques, zoologiques, anatomiques et paléontologiques sur la girafe. Strasbourg, 1845. εἰς 4ον μετ' εἰκόνογραφιῶν.

I. ΔΕ ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΩΝ

κατὰ τὸν ἀρχαῖον χρόνον.

—ooo—

Ο κατὰ τοὺς ἄρχοντας τοσοῦτον φοβητέος φύδονος (*invidia*) μηδενίζεται κατὰ τὴν δόξαν αὐτῶν πότῳ ἀσφαλέστερον, οσσον ἀπόδεστερον και μᾶλλον ἀποτρόπαιον εἶναι τὸ ἀντικείμενον, διπερ παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ βασικαίνοντος. Αἱ αναρίθμητοι δὲ εἰκόνες αἱ ἐπὶ λίθων ἐγκεγχραγμέναι, και παριστῶσαι νεκρικὴν δψιν, εἶχον μὲν τὸν ἀρχαῖον σκοπὸν τῆς εὐδαιμονίας, ὥστε ἦσαν σύμβολα αὐτῆς, μετεῖχον δύμως και τοῦ ἐκτεθέντος σκοποῦ.

Συμβολικῶς και προληπτικῶς ἀπεικονίσθησαν δὲ ὄφειλμα, ἡ γείρ, ὁ ποῦς και διάφορα ἄλλα δργανα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, και ἀφιερώθησαν ὡς ἀναθήματα εἰς τὸν Ἀσκληπιόν δι' εἰτυγεῖς τῶν νόσων ἴασσις. Διὰ τοῦ κέρατος ἐξεφράσθη ἡ δύναμις τῆς ζωῆς, ἡ θεραπεία και τὸ καλῶς ἔχειν, διὰ πολλάκις και διὰ διπλοῦ κέρατος παρίστατο. Ἐπεράνω τῆς εἰσόδου οἰκιῶν εἰς Πομπηίαν εὑρέθησαν τοιχῆτα σύμβολα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: *Hic habitat feli-*

citas, τοι 'Ἐνταῦθα η εύδαιμονία. Καὶ νεκρώτιμοι δὲ εἰκόνες ἀπετέλουν τοιοῦτον τινὰ σκοπὸν, και κυρίως ἐν εἰδος ἀγρίδος τῆς πολλάκις παρίστατο ὡς *larvalis imago*. Τοιοῦτον φυλακτήριον λέγεται ὅτι ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Παισιαστράτου ὡς *fascinum* ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως, και ὁ Ἀπούλεος κατηγορίην δὲτι ἔφερεν ἐφ' ἐκυτοῦ φυλακτήριον γράμμον πρὸς βασκανίαν. *Pedes volvī i ὑπὸ δρεῶν περιτετυλγμέναι*, ὡς και δεξιαὶ γεῖρες και κέρατα, ὡσκύτιος ὑπὸ δρεῶν περιβεβλημέναι, ἵσαν τὰ σύμβολα εὐδαιμονίας.

'Ο βάσκανος δύθηλμος, *malus oculus*, παρίσταται ἐπίσης ἐπὶ νομισμάτων και σφενδανῶν (ἐκμαγμάτων), περιφρονούμενος ποικιλοτρόπως και προσβαλλόμενος ὑπὸ διαφόρων ζώων. Κατὰ τοῦ βασκάνου δὲ ὄφειλμα ἦσαν ἐν γράμμοις κατὰ τοὺς ἀρχαῖους γρόνους και διάφορα φάρμακα, ἀτικα, κατὰ τὴν τότε δόξαν, ἴδιναντο νὰ ματαιώσωσι τὰ τῆς βασκανίας ἀποτελέσματα. Μεταξὺ τῶν κατὰ τῆς βασκανίας ἐν τοῖς ἀρχαῖοις γρόνοις ἐν γράμμοις ἀντιδότων, σημειωτέον εἰδός τι σκορόδου *Allium Moly*, οὐ τὸ δίνομα ἐκ τοῦ μωλύων κατάγεται, και ἐκ τῶν συγγραφέων ἔξαγεται, ὅτι ὁ Ἐρμῆς ἐγράπτο τῷ εἰρημένῳ εἰδει τῶν σκορόδων κατὰ τῆς βασκανίας τῆς Κίρκης. Τὸ τοιοῦτο σκόροδον ἐκλίθη, ἔκπλουθος *Allium Magicum*. 'Ο Διοσκορίδης καλεῖ τὸ φυτὸν τοῦτο *Moly* ἐκ τοῦ μωλύειν τὰς νάσους ab amolliendis mortibus. Γνωστὸν εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπον ἐφαρμόζεται τὸ σκόροδον πρὸς προφύλαξιν τῶν νεογνῶν ἀπὸ τῶν βασκανιῶν.

"Ετερόν τι ἐν τοῖς ἀρχαῖοις γράμμοιν κατὰ τῆς βασκανίας ἦτο και ἡ βίζα τοῦ Μανδραγόρα, τὸ μνείαν ποιεῖται ὁ Ἀπολλόδωρος, καλῶν αὐτὴν Κιρκαίαν βίζαν, καθότι ἡ Κίρκη λέγεται ὅτι μετεγειρίσθη αὐτὴν πρὸς βασκανίαν. 'Ο Διοσκορίδης ἐπιμολογῶν τὸ δίνομα τῆς βίζης ταύτης λέγει, ὅτι ἐκλίθη Μανδραγόρα, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εἰς τὰ σπήλαια και περὶ τὰς τῶν ζώων μάνδρας. 'Υπῆρχε δὲ και αὗτη ἡ πρόληψις, ὅτι ἵνα διατηρητῇ βίζα τις τὰς ἐνεργείας της δὲν ἐπρεπε νὰ ἀποσπᾶται τῆς γῆς δι' ἀνθρωπίνης γείρος. Διὰ τοῦτο ἐδενον αὐτὴν εἰς τὸν οὐράνιον δυνατοῦ κυνὸς, οστις στενοχωρούμενος εἶειρίζονται αὐτὴν. 'Επίσης μνείαν ποιεῖται και τῆς κατῆτῆς βασκανίας προφυλακτικῆς δυνάμεως τῆς βίζης τῆς σκίλλης, τῆς παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις Αἰγυπτίοις τοσαύτην ὑπόληψιν ἐγχιρεῖν, οστε τὴν φωδόμυγταν και ἴδιατερον ναὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄποιου ἴστατο ἐκ μαρμάρου γεγλυμμένου κρύπτων.

E. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.